

6.12.48, יום ב' ד' כסלו

שאולו בדרך 6 ת. 105 מ"מ עם מבוזים, 6 ת. 37 מ"מ א.ס., 12 ת. 50 מ"מ, 12 ת. 47 מ"מ, 12 מרגסות 120 מ"מ. יגיע בסוף השבוע או בהחילת השבוע הבא לארץ.

- באה גולדה אצלי לקריה. מאוננת על חוסר ידיעות. החיים קשים. מועל משום מקבל 500 רובל לחודש, שיום נעל עולה רובל וחצי. פחיר אחד לכולם - לא כמו שהיה לפני. אין קצוב.

- יגאל! פעולתנו בנגב ע"י עזה הצליחו. חמסנו המשלמים שחמסו המצרים מזרחית לעזה שלך נוראן, אל מעין, הל פארה.

- בא בונץ עם ריילי, ריומן, מוק, ויזיה. דיבר שעות ארוכות עם נוקראשי ועם עבדאלה והוא ברח ששתי סמסלות אלו רוצות לצאת מהמלחמה, עבדאלה הסכים פורמלית להתחיל בשיחה על שלום, נוקראשי מסר מהסבב א הפנימי, אבל גם נתן הוראות למפקד הצבאי לברר קביעת קוים חסידיים. והוא - בונץ - רואה 3 בעיות: 1) מה יהיה להחלטות 4 בנובמבר, זה נובע לגב, 2) מה יהיה להחלטות 16 בנובמבר בנוגע לשכחת נשק, 3) מה יהיה הסידור הסופי.

הוא בסוף שעומדים בפני שלום. באו"ם לא יהיה רוב של 2/3 להחלטה "המחוקנת" של האנגלים וסאט והאמריקנים, אבל יקדמו ועדת-פיוס של שלשה בלי הוראות כלל. המדינה היא עובדה, גם העלית נפתרה - היא ברשות המדינה. אפילו ענין קפריסין נפתר וירשו ליהודים לצאת. יש שאלת מעמד ירושלים, בבולות. אך מעכב ענין פלוגה. יש החלטה על הוצאות הצבאות ושיירות, הרעיון של הפוגה הוא שאין משכחים או מרעים המצב של שום צד - ויש זכות למצרים להביא מזון לפלוגה כמו שהיחה הזכות להביא מזון לירושלים ולדרום.

אמרתי לו שאני נותן כל העזרה להחשש השלום, ודעתי אני שמוטב פחות בדרכי שלום מאשר יותר בדרכי מלחמה. אנו רוצים בשלום לא רק מסעמים מוסריים - אם כי סעמים אלה מטפיקים. אנו זקוקים לנוער שלנו בשביל בנין, הבנין הוא העיקר בשבילנו, והייתי בוחר למשל בנקודה אחת בנגב או בגליל מאשר קבלה באו"ם. ולא נקמיד על פרוצדורה, ואם מצרים תרצה לחוות דעה בענייני הגליל - לא נסרב בגלל זה לשוחח אהה על שלום.

אולם אנו לא מוררנו ההפוגה בדרום - אלא המצרים ואו"ם. לנו הייתה הזכות לשיירה.
צבאנו היה בנגב ברשות - כי היה בארצו. היו לנו שם ישובים עוד לפני המדינה. הייתה
לנו זכות של שיירה - מצרים סרבה, או"ם היה חדל-אונים לקיים חוקי ההפוגה, והכרחנו
להלחם למען קיים זכותנו לשיירה. ואין אנו רואים מלחמת שבעת הימים מצדנו כהפרת
הפוגה, אלא להפך.

בונץ אמר שאין הוא חובע יציאתנו מהנגב, אמרתי לו אנו חובעים יציאת המצרים, אין
להם זכות להיות בפלוגה, הם מהווים סכנה לקיומנו כל עוד מצרים מחזיקה במצב של
מלחמה. כאן התערב בונץ ואמר האמנם אנו מפחדים מבריגדה מצרית אחת? אמרתי - כן!
אנו אצ מפחדים, כי מלבד בריגדה זו יש עוד בריגדות בעזה ובאל-עריש ובקהיר, ויש
עוד צבאות ערבים - והעיקר יש עוד "שכנא בלתי נראה" שהוא עומד מאחורי כל המלחמה
הזאת, ואין אנו יודעים מה יעשו כל אלה. במצב זה - לא נוכל לשחרר בריגדה הנצורה
על ידינו בארצנו אנו, וכל זמן שלא ידונו אחנו המצרים על שלום ושביחת נשק לא נחייב
לשחרר הצבא שבכיס או לחת לו אוכל.

בונץ עורר גם שאלת באר-שבע - אבל לא עמד על כך, כששמע ברורות שלא נקבל
"אדמיניסטרטור" מצרי, ושהצבא שלנו ישאר בבאר שבע, וגורל באר שבע יוחתך עם גורל
כל הארץ.

בונץ ניסה כמה פעמים לחזור לענין אספקה לפלוגה - וטען שעמדותי יולר קסיגורית מזו
של אבן, אבל לבסוף השלים, יאם כי אסר שעליו להודיע על כך לוועדת השבעה.

שאל על השאלות הגדולות, ואמרתי לו שלא החלטנו, כי המצב נוזל, ואנו נוקטים עמדה
בכל פעם שבעיה מסוימת מתגבשת, יש לענות עליה, לפי שעה אביד לו דעתי הפרטית.
לא נסכים לשלטון זר בירושלם (בונץ הסביר שאין עוד דיבר על כוח בינלאומי או שלטון"
בינלאומי, אלא על מיקוח בינלאומי. נעמוד על מסדרון, וכמובן על הגליל. שאל אם אנו
רוצים לעבור ללבנון, לאחר בירור קיבל דעתנו שזוהי רק החזקה הצבאית זמנית מטעם
סקטי ואין בה שום כוונה של סיפוח או חביעה על איזה חלק שהוא מלבנון.

בונץ ביקש הודעתי על פלוגה בכתב ואיתן נוסח זאת ומסרה לו.

באופן בלתי רשמי, בסוף השיחה, אמר בונץ שכפרס הוא מבין עמדה ומצדיק אותה, אבל כמתווך מצבו קשה, הוא רוצה לעזור למצרים לצאת מהבוץ.

- סעדה אחי בולדה ומסרה רשמים רבי ענין על יהודי מוסקבה ובעגועים הכמוסים לא"י - ועל המסטר הרוסי בכלל.

- אה"צ שיחה עם חיילים בבית החלוצות.

- לפנות ערב ישיבת המטה. שני גדודים שלנו לקחו חזקה את המשלטים שחפסו המצרים (גדוד הפסיקה של חטיבה 8 וגדוד של בולני שהגיע כבר לדרום). היום החלה התקפת נגד של המצרים במשוריינים וסנקים. אנשינו דרשו אווירונים. חפיות האוויר שלנו משעה 430 אה"צ הראו החפוציות קלות. גדוד מצרי בחן יונים קיבל פקודה לצאת להתקפה.

- יעקב: יש הצעה של דיוויזיות. היא לא נראית לו בשעה זו. מתארגן ה- C. מקלף מטעמים משפחתיים מטרב לעבור לאגם, יעקב מבור שיש לקחת למסרה זו את אכידן, במקומו ימונה מונדק, שחטיבתו עומדת להתפרק. הצעה אכידן נראית לי. ליעקב נחבר שאיסר בארי אחראי על מעשה ... הדבר נעשה בלי טמכות. הטלחי על יעקב למנות ועדה בירור, ואם הדבר יקבע - יסולק בארי.

נצטרף צדק. יש לו מספרים על מצב משפחתי כצבא: 62.600 רווקים ורווקות, 11.200 חיילים נשואים בלי ילדים, 1.200 חיילות נשואות בלי ילדים, 14.350 חיילים עם ילד אחד, 8.175 עם שני ילדים, 580 עם 3, 186 עם ארבעה ויותר.

המרכז החקלאי דורש 22 גרעינים החישוביים שנמצאים ביפחה, חראל, נגב. 750 (מהם 250 בחורות) ביפחה, 220 (מהם 60 בחורות) בהראל, 200 (מהם 50 בחורות) בחטיבת נגב. אם יוציאו הגרעינים ישארו ביפחה רק גדוד מלא ומלוגה. השאלה מה לעשות? אמרתי שאם נחליט אחרי בדיקת נקודות ההתישבות והמצב הצבאי להוציא הגרעינים - המזג 3 החטיבות בשחים. הגרעינים הם ברובם מהקבוץ המאוחד (14) - 4 מהשה"צ, 2 חבר הקבוצות, 2 הנוער הציוני (או הפה"מ).

בנחל יש 400 שבועים בעוד שבועים אימונים, יש כאן 2 גרעינים של קה"מ 2 מהחבר,

1 דתי, 1 הנוער הציוני.

המרכז החקל אי מציע לשלוח אותם לקבוצים לאימונים ולעבודה או לשרת במשלטים. רוצים

לקחת 4 הכשרות לנגב (חצרים, צאליט, חקופה, ניצנים) 2 לגליל (עין גב, מסדח).

יצאו כבר 300 חיילים לקסיף, מחר יצאו עוד 200. הוסכם שמסגר העבודה יקבל הצבא חזרה

25 גרוש, 50 גרוש החייל העובד, 20 גרוש היחידה (הגדוד) לצרכי סעד. יצאו לעבודה

תוחננים ומבטים אמונים.

צדוק מחאונן על השרות הדתי שרוצים לאסור תקיעת הצוצה בשבת, לאסור ניתוח פתים,

אמיתי שיסרב וישלח הרב הדתי אלי.

- טלפן לי גרינבוים שוועדת השרים הגיעה לידי מסקנה שהאספה המכוננת תהכנס בקסס וסן

רימו, ויש לפנות סן רימו מהצבא, הבטחתי לעשות זאת.

- בחשע בערב בירור עם יוסף יעקבסון, קמלן, זבר וגוריון: קניות מזון, בגדים חלקי

חילוף וצמיגים למכוניות צבא. זה צורך כ-15 - 16 מיליון דולר. שליש במזומנים, במשך

3 חודשים (קיץ-פברואר) 3 בהלוואות משנה ומעלה, 3 במתנות. קמלן סבור שכסף אפשר

לגייס רק בחוץ, בעיקר באמריקא, אבל יש לחכות עד גמר סכסוך המגבית. יעקבסון מוכן

לצבאת לאמריקא לשם כך. עמאדי על דחיפות חלקי חילוף וצמיגים, שבלעדיהם תושבת לאט

האט התנועה של הצבא. עמאדי גם על הכרח של רכישות באירופה - בעיקר תותחים ואווירונים

קרוב - של 10 מיליון דולר לכל הפחות, ז"א שעלינו להשיג בזמן הקרוב ביותר מינימום של

15 מיליון דולר. לדעתי יש לקבל כל הכנסות קה"ק (קמלן מעריך אותן ב-10-12 מיליון

ל"י לשנה) ולתת לקרן חמורה מיליון דונס קרקע.

גוריון עמד על צרכי השיקום לחיילים והוטל עליו להשתתף מחר בועדת השרים המטפלת

בכעיה סמכות השיקום.

זבר מודיע שהוא בקרוב יתפטר מהגזברות. הוצעו במקומו פרלסון או שרייבר.

דוליק שצוכה בישיבה זו מסר לי שבונץ, ריילי וחבריהם התרשמו מהשיחה בקרית הבוקר.